

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj 03 0 K 020089 21 Kž 3
Sarajevo, 29.01.2021. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Marić Slavka kao predsjednika vijeća, Radošević Sonje i Neradin Emira kao članova vijeća, uz sudjelovanje Roić Živane kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenih Ž.B., J.M., S.R., J.G., M.A.1, H.B., K.M., B.D., Ž.S., T.N. i M.S, zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. u vezi stava 1. i krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. u vezi sa članom 55. i članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, a u odnosu na osumnjičenog Ž.B u sticaju i sa krivičnim djelom Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branitelja osumnjičenih Ž.B., J.M., J.G., M.S., S.R., Ž.S., T.N. i K.M., izjavljenim protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 29.01.2021. godine, donio je sljedeće:

R J E Š E N J E

Uvažavanjem žalbi branitelja osumnjičenih Ž.B., M.S., S.R., Ž.S., T.N., J.M. i K.M., a povodom tih žalbi, po službenoj dužnosti na osnovu člana 324. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine i u odnosu na osumnjičene J.G., M.A.1, H.B. i B.D., ukida se rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine, prema osumnjičenim Ž.B., J.M., S.R., J.G., M.A.1, H.B., K.M., B.D., Ž.S., T.N. i M.S., protiv kojih je u toku istraga zbog krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. u vezi stava 1. i krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. u vezi sa članom 55. i članom 54. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), a u odnosu na osumnjičenog Ž.B. i zbog krivičnog djela Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih materija iz člana 371. stav 1. KZ FBiH, produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca, koji im po tom rješenju, može trajati najduže do 18.01.2021. godine ili do nove odluke suda. Svim osumnjičenim je pritvor produžen iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv tog rješenja žalbe su izjavili branitelji osumnjičenih Ž.B., J.M., J.G., M.S., S.R., Ž.S., T.N. i K.M.

Branitelj osumnjičenog Ž. B., advokat Č. S. iz T., žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Branitelj osumnjičenog J. M., advokat M.A.2 iz T., prvostepeno rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se pobijano rješenje preinači i njegov branjenik pusti na slobodu.

Za osumnjičenog J. G., žalbu je izjavio njegov branitelj, advokat A. D. iz T., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se uvažavanjem njegove žalbe njegovom branjeniku ukine pritvor i eventualno odrede mjere zabrane koje propisuje ZKP FBiH.

Branitelj osumnjičenog M. S., advokat A. I. iz T., prvostepeno rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i zbog „povrede člana II/3 Ustava BiH i člana 5. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (EKLJP), s prijedlogom da se njegovom branjeniku ukine pritvor sa „nalogom da se isti odmah pusti na slobodu“.

Branitelj osumnjičenog S. R., advokat A. M. iz Tuzle, žalbu je izjavio zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se njegovom branjeniku ukine mjera pritvora i eventualno odrede mjere zabrane.

Za osumnjičenog Ž. S., žalbu je izjavio njegov branitelj Č. Š., advokat iz T. zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede krivičnog zakona, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili da se njegovom branjeniku umjesto mjere pritvora odrede mjere zabrane koje propisuje ZKP FBiH.

Branitelj osumnjičenog T. N., advokat M. V. iz T., prvostepeno rješenje pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili eventualno da se ovom osumnjičenom ukine pritvor i odrede mjere zabrane.

Prvostepeno rješenje žalbom pobija i branitelj osumnjičenog K. M., advokat S. S. iz T., zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, ili da se isto preinači i njegovom branjeniku odrede mjere zabrane.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321., u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

U žalbi branitelja osumnjičenog J. G. iako se kao žalbeni osnov navodi i bitna povreda odredaba krivičnog postupka, ta povreda nije konkretizirana niti obrazložena, zbog čega takve žalbene navode, usljed paušalnosti, ovaj sud nije mogao ispitati.

Osporavajući prvostepeno rješenje zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, branitelj osumnjičenog Ž. B. u žalbi navodi da je sud u pobijanom rješenju „prejudicirao krvinju optuženih na koji način je povrijeđen princip pretpostavke nevinosti iz člana 3. st. 1. ZKP FBiH“. Također i branitelj osumnjičenog J. M., žalbom ukazuje da je pobijanim rješenjem povrijeđena pretpostavka nevinosti propisana u članu 3. stav 1. ZKP FBiH.

Međutim, kako branitelji naprijed navedenih osumnjičenih ne konkretiziraju kojim navodima iz pobijanog rješenja je prekršena pretpostavke nevinosti iz člana 3. stav 1. ZKP FBiH, onda se ovakvi paušalni žalbeni navodi nisu mogli ispitati od strane ovog suda.

Pobijajući prvostepeno rješenje zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, branitelj osumnjičenog Ž. B. u žalbi ukazuje da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama u pogledu postojanja osnovane sumnje da je njegov branjenik kao organizator grupe davao upute ostalim članovima i rukovodio organizovanom grupom. Na navedeni propust u žalbi ukazuje i branitelj osumnjičenog M.S. Nadalje, kada je riječ o naprijed navedenoj bitnoj povredi odredaba krivičnog postupka, branitelji osumnjičenih S.R., Ž.S., T.N. i K.M., žalbama ukazuju da pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama da su njihovi branjenici postali članovi organizovane grupe na način kako im se to stavlja na teret.

Ovi žalbeni navodi branitelja osumnjičenih Ž.B., M.S., S.R., Ž.S., T.N. i K.M. su osnovani.

Naime, kada daje razloge za osnovanu sumnju u pogledu učinjenja krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. KZ FBiH, prvostepeni sud navodi da zaključak da je osumnjičeni Ž. B. organizovao, a ostali osumnjičeni postali članovi grupe radi neovlaštene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga C. s. (L), A. s., K., H. i M.D.M.A., proizilazi iz presretnutih komunikacija između osumnjičenog Ž. B. i ostalih pripadnika grupe, da svi osumnjičeni međusobno često komuniciraju te da se osumnjičeni Ž. B. postavlja „naredbodavno“, izdaje jasne naredbe pripadnicima organizovane grupe, pri čemu svi koriste „sleng“ u komunikacijama koje se odvijaju putem internet aplikacija, što je sve karakteristično za dobro organizovane grupe. Osim toga, prvostepeni sud ukazuje i da je osumnjičeni Ž. B. ostvario najveću korist od prodaje opojne droge.

Međutim, za prethodno iznesene zaključke prvostepeni sud ne daje razloge iz kojih bi takvi zaključci proizlazili. Tako prvostepeni sud, iako presretnutu komunikaciju osumnjičenih detaljno interpretira u obrazloženju, ne ukazuje niti primjera radi iz koje

komunikacije proizilazi da osumnjičeni Ž. B. izdaje naredbe drugim članovima grupe (niti kojima), odnosno da im daje određena uputstva, niti navodi razloge koji, prema sadržini cijjenjenih dokaza, doista opravdavaju zaključak da je osumnjičeni Ž. B. organizovao, a da su ostali osumnjičeni postali pripadnici i djelovali u svojstvu članova organizirane grupe u cilju učinjenja pomenutog krivičnog djela. Slijedom navedenog, u pobijanom rješenju su izostali razlozi o odlučnim činjenicama u pogledu postojanja organizovane grupe kada je u pitanju krivično djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. KZ FBiH, kao i u pogledu organiziranja grupe ljude u cilju učinjenja krivičnog djela iz člana 238. stav 1. KZ FBiH, na koji način je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, a na što je žalbama branitelja naprijed navedenih osumnjičenih osnovano ukazano.

Kako žalbe branitelja osumnjičenih J. M. i J. G. ne sadrže isti prigovor, te kako u ovom predmetu žalbe nisu izjavljene u korist osumnjičenih M.A.1, H.B. i B.D., ovaj sud je povodom žalbi branitelja osumnjičenih Ž.B., M.S., S.R., Ž.S., T.N. i K.M. našao da su pomenuti žalbeni prigovori od koristi i za osumnjičene J.M., J.G. (čije žalbe ne sadrže navedeni prigovor), M.A.1, H.B. i B.D. (koji nisu podnijeli žalbu), pa je na osnovu člana 338. ZKP FBiH u vezi sa članom 324. istog zakona, postupio po službenoj dužnosti kao da i u odnosu na njih takva žalba postoji.

Branitelji osumnjičenih J.M., M.S., Ž.S. i K.M., žalbama ukazuju da kada je u pitanju osnovana sumnja u pogledu postojanja subjektivne komponente krivičnih djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. i Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. KZ FBiH na strani njihovih branjenika, prvostepeni sud nije dao nikakve razloge, odnosno prvostepeni sud nije dao nikakve razloge o umišljaju. Zbog navedenog, branitelji smatraju da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi branitelja osumnjičenih J.M., M.S., Ž.S. i K.M. su osnovani, budući da prvostepeni sud kada je u pitanju osnovana sumnja u pogledu postojanja subjektivne komponente krivičnih djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 1. i Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 238. stav 2. KZ FBiH, tj. kada je u pitanju umišljaj naprijed navedenih osumnjičenih nije dao nikakve razloge. Stoga, kako pobijano rješenje ne sadrži razloge o ovoj odlučnoj činjenici učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Kako žalbe branitelja osumnjičenih Ž.B., J.G. i T.N. ne sadrže isti prigovor, te kako u ovom predmetu žalbe nisu izjavljene u korist osumnjičenih M.A.1, H.B. i B.D., ovaj sud je povodom žalbi branitelja osumnjičenih J.M., M.S., Ž.S. i K.M. našao da su pomenuti žalbeni prigovori od koristi i za osumnjičene Ž.B., J.G., T.N. (čije žalbe ne sadrže navedeni prigovor), M.A.1, H.B. i B.D. (koji nisu podnijeli žalbu), pa je na osnovu člana 338. ZKP FBiH u vezi sa članom 324. istog zakona, postupio po službenoj dužnosti kao da i u odnosu na njih takva žalba postoji.

Branitelji osumnjičenih M.S., T.N. i K.M., žalbama ukazuju da prvostepeni sud nije odgovorio na njihove prigovore koje su iznijeli na ročištu za izjašnjenje o prijedlogu

tužitelja za produženje pritvora u kojima su određeno istakli da nema dokaza da su njihovi branjenici postali i djelovali kao članovi organizovane grupe za prodaju opojne droge i u tom pravcu iznijeli vlastitu argumentaciju. Zbog navedenog, po mišljenju branitelja naprijed navedenih osumnjičenih učinjene su bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni navodi branitelja osumnjičenih M.S., T.N. i K.M. su osnovani.

Uvidom u zapisnik sa ročišta koje je održano povodom prijedloga tužitelja za produženje pritvora osumnjičenim od 18.11.2020. godine, slijedi da su branitelji naprijed navedenih osumnjičenih ukazali na nedostatak dokaza iz kojih bi proizlazilo da su njihovi branjenici postali i djelovali kao članovi organizovane grupe i u tom pravcu iznijeli svoju argumentaciju (branitelj osumnjičenog K.M. ne spori da je njegov branjenik preduzeo radnje koje čine obilježje krivičnog djela Neovlaštena proizvodnja stavljanje u promet opojnih droga, ali ukazuje da niti jedan dokaz, uključujući i presretnute komunikacije, ne dovodi njegovog branjenika u vezu sa osumnjičenim Ž.B. kojem se stavlja na teret da je organizator grupe za promet opojnim drogama, dok branitelji osumnjičenih T. N. i M. S. su osporavali tvrdnju tužitelja da su njihovi branjenici članovi organizovane grupe navodeći pri tom da ne postoji niti jedan dokaz koji ove osumnjičene dovodi u vezu sa organizatorom grupe).

Međutim, iz obrazloženja pobijanog rješenja slijedi da prvostepeni sud daje paušalan odgovor da su prigovori branitelja svih osumnjičenih neosnovani, da osnovana sumnja proizilazi iz dokaza koji su nabrojani u pobijanom rješenju, ne navodeći pri tom konkretne razloge u odnosu na konkretno iznesene prigovore branitelja naprijed navedenih osumnjičenih. S tim u vezi ovaj sud podsjeća da je obaveza suda da odgovori na konkretne i relevantne prigovore odbrane kojima se osporava prijedlog tužitelja za određivanje, odnosno, produženje pritvora, jer se zanemarivanjem ocjene takvih navoda iznesenih na ročištu, dovodi u pitanje svrha njegovog održavanja, koje upravo služi tome da se suprotnoj strani, odnosno braniteljima i osumnjičenim (optuženim) omogući da se izjasne o svim, za njih bitnim pitanjima povodom prijedloga tužitelja za produženje pritvora. Radi se, dakle, o kontradiktornom raspravljanju pred sudom tokom kojeg se odbrani daje mogućnost da koristi svoje zakonsko pravo da osporava okolnosti koje su bitne za odlučivanje o pritvoru, pa je obaveza suda da takve prigovore ocijeni na odgovarajući način. Kako prvostepeni sud to u pobijanom rješenju nije učinio, čime je odbrana onemogućena da efektivno osporava navode iz prijedloga za produženje pritvora, onda je na taj način povrijeđeno pravo na odbranu osumnjičenih M.S., T.N. i K.M. pa je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH na koju se žalbama njihovih branitelja osnovano ukazuje.

Imajući u vidu da su i branitelji osumnjičenih Ž.B., J.M., J.G., S.R., Ž.S., M.A.1, H.B. i B.D. na ročištu iznosili relevantne prigovore o kojima se prvostepeni sud nije očitovao, a kako njihove žalbe, ne sadrže isti prigovor, odnosno kako žalbe nisu izjavljene od strane branitelja osumnjičenih M.A.1, H.B. i B.D., ovaj sud je povodom žalbi branitelja osumnjičenih M.S., T.N. i K.M. našao da su pomenuti žalbeni prigovori od koristi i za osumnjičene Ž.B., J.M., J.G., S.R., Ž.S., M.A.1, H.B. i B.D., pa je na osnovu člana 338. ZKP FBiH u vezi sa članom 324. istog zakona, postupio po službenoj dužnosti kao da i u odnosu na njih takva žalba postoji.

Branitelj osumnjičenog M. S. u žalbi navodi da u osporenoj odluci nisu individualizirani razlozi za produženje pritvora u odnosu na ovog osumnjičenog, kao i da su izostali razlozi za zaključak o postojanju naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni ponoviti krivično djelo, te se, s tim u vezi, branitelj pozvao na praksu koja proizilazi iz odluka ovog suda i Ustavnog suda Bosne i Hercegovine (AP-316/17) prema kojoj se produženje pritvora po ovom posebnom pritvorskom osnovu ne može zasnivati na pretpostavkama, nego se moraju navesti konkretni i relevantni razlozi u pogledu postojanja posebnog pritvorskog osnova. Branitelj smatra da je suprotnim postupanjem prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni prigovori nisu osnovani.

Ovaj sud najprije ukazuje da ne stoji žalbena tvrdnja da posebni pritvorski razlozi nisu individualizirani kada je u pitanju osumnjičeni M. S. Iz pobijanog rješenja je vidljivo da je prvostepeni sud u dovoljnoj mjeri individualizirao obrazloženje posebnih pritvorskih razloga kada je u odnosu na svakog osumnjičenog posebno obrazložio njihovu raniju osuđivanost dok je, okolnosti koje su same po sebi zajedničke za sve osumnjičene cijenio zajedno za sve njih. Nadalje, ovaj sud nalazi neosnovanim dalje žalbene navode da su u pobijanom rješenju izostali konkretni i relevantni razlozi u vezi postojanja iteracijske opasnosti u odnosu na ovog osumnjičenog. Suprotno ovim žalbenim navodima, prvostepeni sud je naveo jasne i određene razloge za zaključak o postojanju okolnosti koje opravdavaju bojazan od ponavljanja krivičnog djela, a za ta djela se može izreći kazna zatvora u trajanju od tri godine ili teža kazna. S tim u vezi je prvostepeni cijenio dužinu vremenskog perioda u kojem su kako postoji osnovana sumnja činjena krivična djela koja se osumnjičenicima stavljaju na teret te prirodu i način izvršenja predmetnih krivičnih djela doveo u vezu sa materijalnim stanjem osumnjičenih. Imajući u vidu navedeno, neosnovanim se ukazuje žalbeni prigovor branitelja ovog osumnjičenog da je usljed navedenog propusta prvostepenog suda učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Kako je utvrđeno da se radi o različitim pravnim i činjeničnim situacijama, bez osnova je i pozivanje branitelja osumnjičenog na naprijed navedenu odluku Ustavnog suda BiH.

Branitelj osumnjičenog M.S. ukazuje da je sud na strani 42. pobijanog rješenja (u dijelu u kojem se obrazlaže da se svrha koja se postiže pritvorom ne može postići mjerama zabrane) naveo „da su osumnjičeni radnje ovog krivičnog djela obavljali u dužem vremenskom periodu putem telefona sa kupcima i prodavcima opojne droge“, te da je takvim postupanjem prvostepenog suda povrijeđena pretpostavka nevinosti njegovog branjenika, propisana u članu 3. stav 1. ZKP FBiH.

Ovaj žalbeni navod branitelja osumnjičenog M. S. je osnovan.

Naime, i po ocjeni ovog suda, u dijelu pobijanog rješenja na koje žalbom ukazuje branitelj ovog osumnjičenog, doista proizilazi utvrđenje suda i izraženi stav da su osumnjičeni učinili krivična djela za koja se protiv njih vodi istraga, umjesto utvrđenja na nivou postojanja osnovane sumnje. Time je prvostepeni sud prejudicirao krivnju osumnjičenih i na taj način povrijedio princip pretpostavke nevinosti u smislu člana 3. stav 1. ZKP FBiH, što je bilo od utjecaja na zakonitost pobijanog rješenja, pa je time učinio bitnu

povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 2. ZKP FBiH u vezi sa članom 3. stav 1. ZKP FBiH.

Kako žalbe branitelja osumnjičenih Ž.B., J.M., J.G., S.R., Ž.S., T.N., K.M. ne sadrže prigovor u navedenom pravcu, te kako u ovom predmetu žalbe nisu izjavljene u korist osumnjičenih M.A.1, H.B. i B.D., ovaj sud je povodom žalbe branitelja osumnjičenog M.S, na osnovu člana 338. ZKP FBiH u vezi sa članom 324. istog zakona, postupio po službenoj dužnosti kao da i u odnosu na Ž.B., J.M., J.G., S.R., Ž.S., T.N., K.M., M.A1, H.B. i B.D., takva žalba postoji.

Slijedom svega navedenog, ovaj sud je na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH uvažio žalbe branitelja osumnjičenih Ž.B., M.S., S.R., Ž.S., T.N., J.M. i K.M., a povodom tih žalbi, po službenoj dužnosti na osnovu člana 324. ZKP FBiH i u odnosu na osumnjičene J.G., M.A.1, H.B. i B.D., ukinuo rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 020089 21 Kv 6 od 13.01.2021. godine i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Imajući u vidu da je pobijano rješenje ukinuto zbog navedenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, to se ovaj sud nije mogao upustiti u ocjenu opravdanosti ostalih žalbenih prigovora branitelja osumnjičenih koji se odnose na žalbene osnove pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjeničnog stanja i povredu krivičnog zakona.

Pri ponovnom odlučivanju, prvostepeni sud će otkloniti bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, pa će nakon ocjene svih relevantnih činjenica i okolnosti moći donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku.

Zapisničar
Roić Živana,s.r.

Predsjednik vijeća
Marić Slavko,s.r.